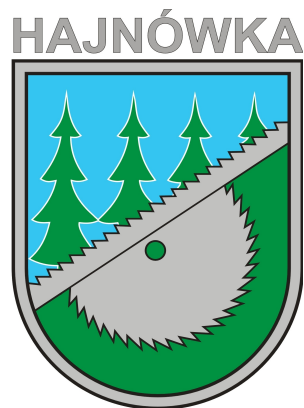

RADA MIASTA HAJNÓWKA

***Prognoza oddziaływania na środowisko dla potrzeb
miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części
miasta Hajnówka***

– dla terenów położonych w rejonie ul. Warszawskiej

HAJNÓWKA, LIPIEC 2019R.

Spis treści

1.Cel prognozy oraz powiązania z innymi dokumentami.....	3
2.Metody i założenia stosowane przy sporządzaniu prognozy.....	8
3.Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość.....	8
4.Potencjalne transgraniczne oddziaływania na środowisko.....	9
5.Streszczenie w języku niespecjalistycznym.....	9
6.Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego środowiska.....	10
6.1.Położenie i ukształtowanie terenu.....	10
6.2.Charakterystyka gleb.....	10
6.3.Charakterystyka warunków klimatycznych.	11
6.4.Warunki hydrograficzno – hydrologiczne.....	11
6.5.Fauna i flora.....	13
6.6.Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.....	13
7.Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.....	14
8.Problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu.....	14
9.Ochrona środowiska ustanowiona na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.....	16
10.Charakterystyka rozwiązań alternatywnych zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonywania oceny prowadzącej do tego wyboru, w tym także wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków technik lub luk we współczesnej wiedzy.....	18
11.Określenie i ocena skutków dla środowiska wynikających z projektowanego przeznaczenia terenu oraz skutków realizacji ustaleń planu na elementy środowiska.....	19
11.1.Różnorodność biologiczna.....	19
11.2.Ludzie.....	19
11.3.Zwierzęta i rośliny.....	19
11.4.Woda.....	19
11.5.Powietrze.....	20
11.6.Powierzchnia ziemi.....	20
11.7.Krajobraz.....	21
11.8.Klimat.	21
11.9.Zasoby naturalne.....	21
11.10.Zabytki.....	21
11.11.Dobra materialne.....	21
12.Rozwiązania eliminujące lub ograniczające prognozowane negatywne oddziaływanie na środowisko.....	22
13.Podsumowanie.....	23

1. Cel prognozy oraz powiązania z innymi dokumentami.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Hajnówka – dla terenu położonego w rejonie ul. Warszawskiej (przeznaczonego pod zabudowę produkcyjno-usługową, oraz pod drogi dojazdowe), wykonanego w oparciu o podjętą intencyjną Uchwałę Nr XXIX/204/17 Rady Miasta Hajnówka z dnia 28 września 2017r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Hajnówka części miasta Hajnówka – dla terenów położonych w rejonie ul. Warszawskiej.

Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczą przeznaczenia terenu:

- a) teren oznaczony symbolem **P/U**, położony w rejonie ul. Warszawskiej (część działki nr geod. 2676/8) przeznaczony pod zabudowę produkcyjno-usługową,
- b) teren oznaczony symbolem **KDW**, położony w rejonie ul. Warszawskiej (działka nr geod. 2679/30) przeznaczony pod teren obsługi komunikacji – drogę dojazdową wewnętrzną,
- c) teren oznaczony symbolem **ZP**, położony w rejonie ul. Warszawskiej (część działki nr geod. 2679/8) przeznaczony pod tereny zieleni urządzonej.

Zakres i stopień szczegółowości „prognozy” został uzgodniony przez:

- Regionalną Dyрекcyję Ochrony Środowiska w Białymstoku – pismo znak: WPN.411.1.69.2018.EC z dnia 14.12.2018r.
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Hajnówce – pismo znak: NZ.4462.4.2018 z dnia 05.12.2018 r.

Celem prognozy jest określenie skutków wpływu realizacji projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko, a także przedstawienie rozwiązań eliminujących negatywne skutki tych ustaleń na poszczególne elementy środowiska.

Prognoza obejmuje:

- ocenę walorów i warunków środowiskowych obszaru planu i jego otoczenia;
- skutki wpływu dotychczasowego sposobu użytkowania terenu na środowisko;
- sposoby minimalizacji negatywnego wpływu na środowisko.

Prognoza oddziaływania na środowisko jest powiązana z:

- opracowaniem ekofizjograficznym sporządzanym na potrzeby sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu części miasta Hajnówka,
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Hajnówka – funkcja (przeznaczenie) terenów objętych miejscowym planem jest zgodne z zapisami studium.
- Programem Ochrony Środowiska Gminy Miejskiej Hajnówka,
- Strategii Rozwoju Miasta Hajnówka na lata 2015-2025,
- Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030,
- Strategia Województwa Podlaskiego do 2020 r., która została przyjęta przez Sejmik Województwa Podlaskiego z dnia 9 września 2013 r. uchwałą Nr XXXI/374/13,
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego, uchwalony Uchwałą Nr XXXVI/330/17 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 22 maja 2017r. (Dz.Urz.Woj.Podl. poz 2777 z dnia 11 lipca 2017r.), zmieniony Uchwałą Nr XXXIX/356/17 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 28 sierpnia 2017 r. zmieniającą uchwałę Sejmiku

Województwa Podlaskiego Nr XXXVI/330/17 z dnia 22 maja 2017 r. w sprawie Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego (Dz.Urz.Woj.Podl. poz 3270 z dnia 1 września 2017r.),

- Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016 – 2022,
- Ustawą z dnia 27 marca 2003r. „O planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym”.
- Ustawą z dnia 27 kwietnia 2001r. – „Prawo ochrony środowiska”,
- Ustawą z dnia 3 października 2008r. „O udostępnianiu informacji o ochronie środowiska, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko”,
- Ustawą z dnia 16 kwietnia 2004r. „O ochronie przyrody”,
- Ustawą z dnia 3 lutego 1995r. „O ochronie gruntów rolnych i leśnych”,

Opracowanie dokumentu ma na celu umożliwienie realizacji przedsięwzięć inwestycyjnych na przedmiotowym terenie. Wywołane zostało wnioskiem złożonym przez gminę. Wzięto pod uwagę dostępność tych terenów do dróg publicznych i mediów gminnych oraz położenie w pobliżu zabudowy przemysłowej. Działania takie są podyktowane też możliwością stworzenia nowych miejsc pracy.

Poniżej przedstawiono najważniejsze zasady i założenia dokumentów powiązanych z projektem planu zagospodarowania przestrzennego, informacje na temat zakresu powiązania dokumentów i sposobów w jakim zostały uwzględnione.

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030

Jest to najważniejszy dokument dotyczący ładu przestrzennego Polski określający zasady polityki w dziedzinie zagospodarowania przestrzennego w celu efektywnego wykorzystania przestrzeni. Stanowi ramę dla innych dokumentów strategicznych.

Wymienia 6 celów polityki przestrzennego zagospodarowania kraju:

- Cel 1. Podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej poprzez ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu policentrycznej struktury systemu osadniczego sprzyjającej spójności.
- Cel 2. Poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju, wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów.
- Cel 3. Poprawa dostępności terytorialnej kraju w różnych skalach przestrzennych poprzez rozwijanie infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej.
- Cel 4. Kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski.
- Cel 5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej kraju na zagrożenia naturalne i utraty bezpieczeństwa energetycznego oraz kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa.
- Cel 6. Przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego.

Celem szczególnie istotnym z punktu widzenia projektu planu jest cel 2. Realizacja dokumentu wpisuje się w politykę przestrzenną KPZK wskazując na potrzebę zachowania ciągłości struktur przestrzennych oraz uwzględnianie rachunku ekonomicznego w planowaniu przestrzennym, których celem będzie równoważenie rozwoju kraju, rozprzestrzenianie czynników rozwoju oraz zaspokojenie potrzeb lokalnych społeczności.

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego

Celem strategicznym dokumentu jest zrównoważone zagospodarowanie przestrzeni województwa

podlaskiego, sprzyjające rozwojowi społeczno-gospodarczemu, spójności społecznej i terytorialnej, konkurencyjności oraz wykorzystaniu potencjału przyrodniczego, kulturowego i położenia przygranicznego.

W dokumencie sformułowano również szereg celów cząstkowych, wśród których w kontekście projektu planu istotnym jest Cel 2 – „Wzmocnienie spójności województwa w procesie zrównoważonego terytorialnie rozwoju i modernizacji zagospodarowania przestrzennego obszarów wiejskich z wykorzystaniem ich potencjału wewnętrznego, specjalizacji regionalnej i położenia przygranicznego”, który realizowany ma być m.in. poprzez:

- poprawę zagospodarowania w małych miastach i wsiach;
- Wspieranie poprawy jakości i rozwoju infrastruktury ponadlokalnych funkcji publicznych i gospodarczych oraz transportowej i technicznej miast jw. dotyczyć może w szczególności:
- (...) 9) rozwoju infrastruktury dla potrzeb inwestycji przemysłowych, rzemiosła produkcyjnego oraz usług komercyjnych, zwłaszcza z nowoczesnymi technologiami, stref i inkubatorów aktywności gospodarczej, parków technologicznych i specjalnych stref ekonomicznych, poprzez:
- (...) c) w Hajnówce – utworzenie Zakładu Aktywności Zawodowej i uzbrajanie terenów produkcyjno-usługowych, z priorytetem poprzemysłowych, pod inwestycje niekolizyjne z funkcją turystyczną miasta oraz uzbrajanie terenów w Podstrefie Hajnowskiej Suwalskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej,

Projektowany dokument realizuje rozwój gospodarczy gminy poprzez lokalizację nowej zabudowy przemysłowo – usługowej.

Strategia Rozwoju Województwa Podlaskiego do 2020 roku

Jest to kluczowy dokument programowy formułujący wizję rozwojową regionu w długookresowym horyzoncie czasowym. Jest odpowiedzią na dynamicznie zmieniającą się politykę regionalną kraju i Unii Europejskiej, ukierunkowaną obecnie na wykorzystywanie potencjałów endogenicznych terytoriów i uniezależnienie od odgórnie dystrybuowanych dotacji.

Definiuje wizję województwa w roku 2030 – Województwo podlaskie: zielone, otwarte, dostępne i przedsiębiorcze.

Strategia wymienia trzy wzajemnie powiązane cele strategiczne:

(a) konkurencyjna gospodarka, (b) powiązania krajowe i międzynarodowe i (c) jakość życia.

U podstaw ich realizacji leżą cele horyzontalne.

Pisząc o jakości życia autorzy strategii wskazują, że wszystkie działania władzy publicznej powinny sprzyjać kształtowaniu wysokiej jakości życia obywateli. Oprócz aspektów finansowych, na zadowolenie mieszkańców wpływa szereg innych czynników, w tym warunki zamieszkania i możliwość zatrudnienia.

W projekcie planu kształtowane są one poprzez zasady ochrony i kształtowania przestrzeni zmierzające do utrzymania standardów środowiskowych i ochrony zdrowia.

Autorzy dokumentu przekonują, że warto wykorzystać i rozwinąć potencjał czynników warunkujących wysoką jakość życia mieszkańców województwa, aby zapewnić nie tylko najlepsze warunki zamieszkania, ale także uczynić z jakości życia symbol regionu i czynnik wspierający możliwość osiągnięcia pozostałych celów strategicznych.

Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016 - 2022

Zakres dokumentu dotyczy odpadów wytworzonych na obszarze województwa oraz przywożonych na jego obszar, w tym odpadów komunalnych, odpadów ulegających

biodegradacji, odpadów opakowaniowych i odpadów niebezpiecznych.

Program wymienia szereg celów w odniesieniu do poszczególnych grup odpadów, do których należą m.in.:

1. w kwestii odpadów komunalnych:

- zmniejszenie ilości powstających odpadów,
- planowanie systemów zagospodarowania odpadów w regionach zgodnych z hierarchią sposobów postępowania z odpadami,
- zwiększenie ilości zbieranych selektywnie odpadów niebezpiecznych występujących w strumieniu odpadów komunalnych,
- zaprzestanie składowania odpadów ulegających biodegradacji selektywnie zebranych,
- zaprzestanie składowania zmieszanych odpadów komunalnych bez przetworzenia,
- ograniczenie liczby miejsc nielegalnego składowania odpadów komunalnych,
- do końca 2021 r. wprowadzenie we wszystkich gminach w województwie systemów selektywnego odbierania odpadów zielonych i bioodpadów (cel szczegółowy)

2. w kwestii pozostałych odpadów:

- zwiększenie świadomości wśród inwestorów oraz podmiotów wytwarzających odpady z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej na temat należytego postępowania ze strumieniem w/w odpadów, w szczególności w zakresie selektywnego zbierania oraz recyklingu,
- całkowite zaniechanie składowania osadów ściekowych.

Zapisy dokumentu będą istotne podczas realizacji zamierzeń wynikających z ustalonego zagospodarowania terenu, czyli przystosowania terenu do funkcji produkcyjno-usługowej, a także przy realizacji pozostałej infrastruktury technicznej i transportowej.

Podczas prac należy podjąć środki służące zapobieganiu wytwarzania odpadów. W przyszłości funkcjonowanie tego terenu związane będzie z wytwarzaniem odpadów komunalnych i przemysłowych, które należy gromadzić i zagospodarować zgodnie z zasadami gospodarki odpadami w gminie.

Ramowa Dyrektywa Wodna

Dyrektywa ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, będąca wynikiem wieloletnich prac Wspólnot Europejskich zmierzających do lepszej ochrony wód poprzez wprowadzenie wspólnej europejskiej polityki wodnej, opartej na przejrzystych, efektywnych i spójnych ramach legislacyjnych. Zobowiązuje państwa członkowskie do racjonalnego wykorzystywania i ochrony zasobów wodnych w myśl zasady zrównoważonego rozwoju.

Zapisy RDW wprowadzają system planowania gospodarowania wodami w podziale na obszary dorzeczy. Dla potrzeb osiągnięcia dobrego stanu wód opracowane zostały plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy oraz program wodno-środowiskowy kraju.

Dyrektywa wskazuje na konieczność dalszego integrowania ochrony i zrównoważonego gospodarowania wodą z innymi dziedzinami polityk wspólnotowych.

Rodzaj zamierzeń wprowadzanych poprzez projekt planu jest związany z umiarkowanym oddziaływaniem na środowisko wodno-gruntowe. Realizacja dokumentu może mieć zatem wpływ na realizację celów wodno-środowiskowych, czyli m.in. osiągnięcia dobrego stanu wód.

W związku z tym konieczne jest przestrzeganie zawartych w projekcie planu ustaleń dotyczących ochrony wód i środowiska wodno-gruntowego.

Pakiet klimatyczno-energetyczny

Pakiet klimatyczno-energetyczny to szereg rozwiązań legislacyjnych przyjętych 17 grudnia 2008 r. zmierzających do kontrolowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych na terenie UE. Pakiet zakłada redukcję o 20% emisji gazów cieplarnianych w UE w stosunku do roku

1990, 20% udział energii odnawialnej w zużyciu energii ogółem w 2020 r. (dla Polski wskaźnik wynosi tu 15%), 20% wzrost efektywności energetycznej do 2020 r.

Cele pakietu są w bardzo ograniczony sposób związane z celami projektu planu, który nie zakłada wprowadzenia do środowiska instalacji będących istotnymi emitarami gazów cieplarnianych, nie jest związany ze wzrostem (bądź spadkiem) udziału OZE w zużyciu energii, ani też nie ma związku z technologiami zwiększania efektywności energetycznej.

Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 Pierwszy dokument strategiczny, który bezpośrednio dotyczy kwestii adaptacji do zachodzących zmian klimatu.

Głównym celem SPA2020 jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmieniającego się klimatu. W dokumencie wskazano priorytetowe kierunki działań adaptacyjnych, które należy podjąć do 2020 roku w najbardziej wrażliwych na zmiany klimatu obszarach, takich jak: gospodarka wodna, rolnictwo, leśnictwo, różnorodność biologiczna, zdrowie, energetyka, budownictwo i gospodarka przestrzenna i obszary zurbanizowane, transport, obszary górskie i strefy wybrzeża.

Z perspektywy projektowanego dokumentu wyjątkowo istotny jest kierunek działań 1.5 – adaptacja do zmian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie. Wskazuje on działania konieczne do przygotowania polskiej przestrzeni do nowych uwarunkowań klimatycznych i zjawisk z nimi związanych. Ich proponowany zakres zakłada objęcie całego kraju skutecznym systemem planowania przestrzennego zapewniającym właściwe i zrównoważone wykorzystanie terenów, z wykorzystaniem narzędzi informatycznych.

Realizacja tych działań w kontekście projektu planu polega na przeprowadzeniu pełnej procedury planistycznej zmierzającej do przeznaczenia terenu pod zabudowę produkcyjno-usługową. Przydatność terenu pod projektowaną zabudowę określono w oparciu o opracowanie ekofizjograficzne (określenie przydatności terenów do planowanego przeznaczenia, w tym rozważenie wystąpienia zjawisk ekstremalnych, które mogłyby zagrażać przyszłemu funkcjonowaniu obiektów i elementów infrastruktury) i analizę powiązanych aktów prawnych, dbając by realizacja przyszłego zagospodarowania mogła odbywać się bez naruszenia przepisów prawa.

Opracowanie ekofizjograficzne

Opracowanie ekofizjograficzne stanowiło punkt wyjścia przy pracach nad projektem dokumentu. Uwzględnione zostały stawiane w opracowaniu postulaty dotyczące zagospodarowania poszczególnych terenów.

Dokument nie wskazuje na występowanie na przedmiotowym terenie roślin, zwierząt lub grzybów objętych ochroną gatunkową.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Hajnówka.

W obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Hajnówka, uchwalonego Uchwałą Nr XXX/182/05 Rady Miasta Hajnówka z dnia 30 listopada 2005r., zmienionego Uchwałą Rady Miasta Hajnówka Nr VII/44/11 z dnia 25 maja 2011r., oraz Uchwałą Nr XXXV/258/14 z dnia 9 kwietnia 2014r., oraz Uchwałą Nr XVII/125/16 z dnia 18 lipca 2016r. - tereny mają przeznaczenie na tereny produkcyjno-usługowe P/U i tereny zieleni ZP.

W nowo powstałym planie niewielka część terenu opracowania zachowa swoje funkcje (tereny zieleni ZP), pozostałe tereny zostaną przeznaczone pod zabudowę produkcyjno-usługową P/U i pod drogę dojazdową KDW.

„Program Ochrony Środowiska dla Miasta Hajnówka na lata 2017-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2026

„Program Ochrony Środowiska dla Miasta Hajnówka na lata 2017- 2022 z uwzględnieniem lat 2023-2026” stanowi długoterminowy plan strategiczny, wdrożeniowy oraz kontynuację

dotychczasowego „Programu Ochrony Środowiska dla Miasta Hajnówka na lata 2012-2016 z perspektywą do 2019 r.”

Program uwzględnia uwarunkowania zarówno zewnętrzne jak i wewnętrzne, w tym ekologiczne, przestrzenne, społeczne i ekonomiczne uwarunkowania rozwoju gminy, określa priorytetowe działania ekologiczne oraz harmonogram zadań ekologicznych. Związek między głównymi celami Programu (poprawą stanu i ochroną środowiska), a projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego polega na takim formułowaniu zapisów planu, aby jego realizacja nie wiązała się z występowaniem silnych oddziaływań na komponenty środowiska i jego degradację.

Program usuwania azbestu z terenu miasta Hajnówka.

Celem niniejszego Programu jest stopniowa eliminacja wyrobów zawierających azbest z terenu Miasta Hajnówka oraz ich bezpieczne unieszkodliwianie zgodnie z przepisami prawa. Spowoduje to sukcesywną likwidację oddziaływania azbestu na środowisko, doprowadzi do spełnienia wymogów ochrony środowiska oraz wyeliminuje negatywne skutki zdrowotne mieszkańców miasta spowodowane oddziaływaniem azbestu.

Projekt planu nie jest związany bezpośrednio z celami programu. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, nowe obiekty zrealizowane na podstawie projektu nie będą mogły posiadać elementów konstrukcyjnych zawierających azbest.

Planu Gospodarki Niskoemisyjnej dla Gminy Miejskiej Hajnówka

Celem dokumentu jest przedstawienie zakresu działań możliwych do realizacji w związku z ograniczeniem zużycia energii finalnej oraz zmniejszeniem emisji zanieczyszczeń oraz gazów cieplarnianych do atmosfery. W dokumencie przedstawiono wyniki inwentaryzacji emisji zanieczyszczeń gazów cieplarnianych oraz analizę działań przyjętych do realizacji.

W projekcie planu zawarto zapisy określające warunki zaopatrzenia w ciepło oraz emisji zanieczyszczeń.

2. Metody i założenia stosowane przy sporządzaniu prognozy.

W niniejszej prognozie zastosowano metodę porównawczą – w stosunku do zagospodarowania terenów w najbliższym sąsiedztwie – będącą jednocześnie metodą prostego prognozowania wynikowego polegającą na analizie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i ich możliwego wpływu na środowisko przyrodnicze i ludzi.

Prognoza składa się z dwóch części: charakteryzującej elementy środowiska przyrodniczego narażone na oddziaływanie wskutek realizacji ustaleń planu oraz z oceny zagrożeń związanych z emisją zanieczyszczeń do atmosfery, hałasem i wibracjami oraz wytwarzaniem ścieków.

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy założono, że stanem odniesienia jest aktualny stan środowiska przyrodniczego oraz, że zmiana sposobu zagospodarowania spowoduje zróżnicowanie ustalonych wpływów na owe środowisko.

3. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość.

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do:

1. Oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu,
2. Przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska i ładu przestrzennego, ochrony dziedzictwa kulturowego

i zabytków.

Ad 1). W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji,
- w odniesieniu do pozostałych terenów może to być monitoring państwowy środowiska, prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska,
- w przypadku skarg mieszkańców na uciążliwości prowadzonej działalności w oparciu o uchwalony plan, analizę realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i badanie skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej.

Ad 2). W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powinny być okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wykonywane przez administrację samorządową, a potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej. Częstotliwość okresowych przeglądów powinna być zgodna z przepisami szczególnymi (ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

4. Potencjalne transgraniczne oddziaływania na środowisko.

Z uwagi na lokalizację terenu objętego planem (nie graniczy z żadnym państwem i granice państwa oddalone są w znacznej odległości od analizowanego terenu oraz z planowanego zagospodarowania przestrzennego), dlatego też nie przewiduje się potencjalnego transgranicznego oddziaływania na środowisko.

5. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.

Analizowany teren znajduje się na terenie miasta Hajnówka. Teren objęty planem znajduje się poza Obszarem Chronionego Krajobrazu Puszcza Białowieska oraz poza obszarami specjalnej ochrony ptaków i siedlisk Natura 2000.

Teren w chwili obecnej nie jest zainwestowany, porośnięty niską roślinnością trawiastą, miejscowo spotykamy drzewostan wysoki. Teren objęty opracowaniem był kiedyś zainwestowany jako teren przemysłowy (obiekty Spółdzielni Mleczarskiej w Hajnówce, m.in. teren stacji paliw i zaplecze na pojazdy i sprzęt mechaniczny). Od kilkunastu lat teren jest nieużytkowany, zatracił swoje przeznaczenie, a istniejące poprzednio zainwestowanie w wyniku nieużytkowania zdegradowało się. Po nowym zainwestowaniu terenu potencjalnym źródłem skażeń mogą być nieprzewidziane awarie sieci kanalizacyjnej i przedostanie się ścieków bytowych do gleby i wód gruntowych.

Planowane ustalenia przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie spowodują zmian mikroklimatu dla terenów objętych planem.

Zmiana przeznaczenia terenu objętego planem nie wpłynie negatywnie na dobra materialne właścicieli terenów sąsiednich z terenem objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Biorąc pod uwagę fakt, że na terenie sąsiednim funkcjonuje istniejący Areszt Śledczy, oraz tereny przemysłowe - uchwalanie nowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie miało wpływu na dobra materialne terenów sąsiednich.

W obecnej sytuacji jest to jedyne racjonalne zagospodarowanie analizowanego terenu.

6. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego środowiska.

6.1. Położenie i ukształtowanie terenu.

Teren objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego obejmuje część terenu miasta Hajnówka. Hajnówka to miasto w województwie podlaskim, w powiecie hajnowskim. Położone na Wysoczyźnie Bielskiej, na zachodnim krańcu Puszczy Białowieskiej. Teren opracowania znajduje w południowej części miasta Hajnówka, poza Obszarami Chronionego Krajobrazu Puszcza Białowieska oraz poza obszarami specjalnej ochrony ptaków i siedlisk Natura 2000. Teren obejmuje działki położone w rejonie ul. Warszawskiej w Hajnówce obrębie 0005, o numerach geodezyjnych: 2676/8 i 2676/30.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta części miasta Hajnówka – dla terenów położonych w rejonie ul. Warszawskiej – zestawienie powierzchni przeznaczonych w MPZP wg rodzaju zabudowy

Lp.	Oznaczenie w MPZP	Rodzaj zabudowy	Nr geod. działki	Powierzchnia ogółem [ha]
1.	P/U	Teren zabudowy produkcyjno-usługowej	Część działki 2676/8	1,3189
2.	KDW	Teren drogi dojazdowej (jako przedłużenie istniejącej drogi dojazdowej)	2676/30	0,0431
3.	ZP	Tereny zieleni urządzonej	Część działki 2676/8	0,325
	Razem:			1,687

Obszar objęty opracowaniem został uformowany działalnością lodowca z okresu zlodowacenia środkowo-polskiego stadiału północnomazowieckiego oraz późniejszą erozją i akumulacją.

Rzędne terenu (w zakresie opracowania) wynoszą od ok. 157,60 do ok. 159,60 m n.p.m.

Rzędne terenu w Hajnówce - wynoszą średnio od ok. 163,5 do ok. 171m n.p.m.

Na terenie opracowania według mapy hipsometryczno-morfologicznej występują następujące jednostki morfologiczne:

- pagórki kemowe,
- taras zalewowy.

Geneza pagórków kemowych związana jest z akumulacją osadów w szczelinach i rozpadlinach lodu. Wysokości względne wynoszą 5m, a spadki zboczowe często przekraczają 5%.

Tarasy zalewowe obejmują całe płaskie dna doliny rzeki Leśnej i Chwiszczej i są wyniesione 1-2m ponad średni poziom wody w rzekach. W obrębie dna dolin w okresie wysokiego stanu wód mogą występować znaczne podmokłości, a w czasie roztopów mogą być zalewane.

6.2. Charakterystyka gleb.

Na terenie opracowania głównie występuje kompleks żytnio – łubinowy. Są to gleby brunatne kwaśne i brunatne wylugowane, podścielone piaskami słabogliniastymi i piaskami luźnymi. Kolejnym kompleksem występującym na tym terenie jest kompleks użytków zielonych. Są to użytki zielone słabe i bardzo słabe. To gleby murszowo – mineralne i murszowe. Ostatnim kompleksem występującym na obszarze opracowania jest kompleks użytków zielonych słaby i bardzo słaby.

Na terenie opracowania występują następujące klasy bonitacyjne gleb:

- działka 2676/8 – użytek Ba /tereny przemysłowe/;
- działka 2676/30 o powierzchni 0,0431 ha (w tym: Bi /inne tereny zabudowane/ – 0,0331 ha i N /nieużytki/ 0,01 ha.

6.3. Charakterystyka warunków klimatycznych.

Obszar powiatu hajnowskiego cechuje się elementami klimatu kontynentalnego umiarkowanego ciepłego i umiarkowanego wilgotnego. Zachmurzenie na terenie powiatu hajnowskiego jest zróżnicowane przestrzennie. Tereny położone na wschodzie mają większe zachmurzenie. Największe średnie zachmurzenie występuje od listopada do lutego, a najmniejsze od maja do września.

Średnia temperatura powietrza na terenie powiatu hajnowskiego w okresie roku waha się od 6,5°C na terenach leśnych położonych na wschodzie powiatu do 6,8°C na obszarach zachodnich niezalesionych. Skrajne temperatury odnotowane w skali roku wahają się od -34°C do +35°C dając amplitudę wahań temperatury 69°C. Termiczny okres wegetacji roślin trwa około 180 dni.

Ilość opadów na terenie powiatu jest zróżnicowana. Tereny zachodnie powiatu mają opady na poziomie 500mm. Okolice Białowieży cechują się opadami powyżej 650mm, a w niektórych latach przekraczają one 700mm. Najwięcej opadów przypada na miesiące letnie (od maja do sierpnia). Stanowią one 47% wszystkich opadów rocznych.

Częstotliwość wiatrów z kierunków zachodnich (NW, W, SW) w Białowieży osiąga 48,4%, w Bielsku Podlaskim 56,6%, a wiatrów wschodnich (NE, E, SE) w Białowieży 32,6%, w Bielsku Podlaskim 25,3%.

6.4. Warunki hydrograficzno – hydrologiczne.

Wody powierzchniowe

Główny układ sieci hydrograficznej na obszarze miasta Hajnówki tworzy rzeka Leśna Prawa wraz ze swoim największym prawobrzeżnym dopływem rzeką Chwiszczej. Źródła rzeki Leśnej Prawej znajdują się na północ od miasta Hajnówki. Długość ciek wynosi 63km, z czego ok. 33km znajduje się na terytorium Polski. Dolina naszej rzeki jest wąska i nie przekracza 500m. Pokryta jest głównie piaskami akumulacji lodowcowej. Koryto rzeki powyżej Hajnówki ma szerokość od 0,5m do 1m i głębokość do 0,5m, poniżej miasta koryto jest szersze i ma od 2 do 4m przy głębokości do 1,5m. Brzegi są niskie, a w okresach wiosennych często podtopione. Na wielu odcinkach dolina ma charakter bagienny.

W swym górnym biegu rzeka Leśna Prawa przepływa przez tereny rolnicze. Są to głównie pastwiska i podmokłe łąki, jak również pola uprawne. Wzdłuż rzeki ulokowały się osiedla domów jedno- i wielorodzinnych niejednokrotnie mocno zwężając naturalną dolinę ciek. Skutkuje to lokalnymi podtopieniami posesji położonych najbliżej koryta szczególnie w okresie wiosennych roztopów. Na terenie miasta ma swe ujścia do rzeki kilka kolektorów deszczowych oraz kanały odprowadzające ścieki oczyszczone. Poniżej miasta rzeka wpływa na teren Puszczy Białowieskiej. Dolina rzeki ze względu na trudny dostęp i ochronę prawną jest prawie nie użytkowana gospodarczo. Jest chroniona w ramach Rezerwatu Biosfery, sieci „Natura 2000”, Obszaru Chronionego Krajobrazu „Puszcza Białowieska”, jak również w ramach rezerwatów przyrody: „Lasy Naturalne Puszczy Białowieskiej”, „Olszanka-Myśliszcze”, „Przewłoka” i „Kozłowe Borki”.

Niestety mimo całego bogactwa przyrodniczego doliny rzeki stan jej wód jest daleko niezadowolający. Głównymi źródłami zanieczyszczeń są spływy obszarowe z pól oraz zanieczyszczenia punktowe, do których należą ujścia kolektorów ściekowych w tym również kolektorów kanalizacji deszczowej. Stan czystości rzeki jest stale monitorowany przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Białymstoku. W przeciągu ostatnich kilkunastu lat zarysowała się niekorzystna tendencja stałego pogarszania się stanu czystości wód rzeki na odcinku powyżej Hajnówki oraz wyraźna tendencja poprawy ich jakości na odcinku poniżej miasta, chociaż wciąż są klasyfikowane w najniższej kategorii czystości.

Największy prawobrzeżny dopływ rzeki Leśnej jest rzeka Chwiszczej charakteryzuje się także

wyrównanym korytem o szerokości 2m i głębokości 1m. Płyynie poza granicami opracowania w kierunku z północnego zachodu na południowy wschód odwadniając południowo – zachodnią część opracowania. Pozostałe drobne cieką stanowiące dopływy rzeki Leśnej prowadzą niewielkie ilości wód płynących rowami. Ponadto znaczna ilość cieków to dolinki terenowe stanowiące w większości okresowy spływ wód opadowych.

Wody gruntowe

Tereny charakteryzujące się różnymi warunkami występowania pierwszego poziomu wód gruntowych przedstawiają się jak niżej:

- a) tereny obejmujące dna dolin i zagłębień, gdzie woda gruntowa zalega płycej niż 1m p.p.t. tworząc jeden poziom wodonośny w utworach rzecznych lub torfowo-bagiennych. Jest to teren koncentracji wód powierzchniowych i gruntowych spływających z obszarów wysoczyznowych. Stąd też warstwa wodonośna charakteryzuje się dużymi wahaniami poziomu wody. Są to tereny niekorzystne dla budownictwa.
- b) tereny bocznych dolinek i obniżeń o charakterze zagłębień powytopiskowych, gdzie woda gruntowa długotrwale występuje bardzo płytko z tendencją do stagnacji na powierzchni.
- c) tereny wysoczyznowe o ciągłym zwierciadle wód gruntowych utrzymujących się w utworach łatwo przepuszczalnych (piaskach) zalegających od powierzchni terenu, podścielonych na różnych głębokościach utworami trudno przepuszczalnymi – glinami. Głębokość zalegania wód gruntowych kształtuje się przeważnie w zależności od wyniesienia tych terenów ponad dna dolin i obniżeń. Najpłytsze wody tj. na głębokościach 1-2m p.p.t. występują głównie w ich sąsiedztwie. Są to tereny tarasu nadzalewowego i niższych partii wysoczyzny. Natomiast na terenach wyżej wyniesionych lub odwodnionych za pośrednictwem kanalizacji wody gruntowe występują zazwyczaj głębiej niż 2m p.p.t. Ponadto głębokość występowania wód gruntowych na tych terenach uzależniona jest od intensywności i długotrwałości opadów atmosferycznych oraz od głębokości zalegania gliny zwałowej pod utworami piaszczystymi.
- d) tereny wysoczyznowe z wodą gruntową występującą pod warstwą glin zwałowych i ilów warwowych budujących powierzchnię tych terenów. Występujące tu wody gruntowe nie tworzą jednolitego poziomu, tworzą zwierciadło wody o charakterze napiętym. Wody tego poziomu zalegają głębiej niż 2m p.p.t. a ich rzeczywista głębokość zależna jest głównie od miąższości warstwy gliniastej oraz morfologii. Ponadto na terenach zbudowanych od powierzchni z utworów trudno przepuszczalnych występują także wody płytsze zwane „wierzchówkami”. Warstwę wodonośną tych wód stanowią silnie spiaszczone stropowe warstwy glin lub niewielkie przewarstwienia piaszczyste w glinach. Wody wierzchówkowe zależne są od intensywności opadów atmosferycznych i wiosennych roztopów, co powoduje znaczne wahania zwierciadła wód i jego powierzchniowego zasięgu. Wody te nie tworzą ciągłego poziomu i w większości zalegają na głębokości 1,5 - 2,0m p.t. a ich odpływ do cieków wodnych utrudniony jest zmienną przepuszczalnością gruntów i małymi spadkami terenu.

Wody podziemne o znaczeniu użytkowym

Wody podziemne o znaczeniu użytkowym na terenie miasta Hajnówki występują głównie w piaszczysto – żwirowych utworach czwartorzędowych i trzeciorzędowych oraz węglanowych utworach kredowych. Wodonośność utworów kredowych na terenie miasta, których strop zalega na głębokości 160m jest praktycznie nie rozpoznana. Główne źródła ujmowania wód podziemnych dla celów użytkowych na terenie miasta Hajnówki stanowią poziomy wodonośne znajdujące się w utworach trzeciorzędowych i czwartorzędowych.

W utworach trzeciorzędowych główny poziom wodonośny tworzy piaszczysta seria oligocenu i miocenu o miąższości dochodzącej do 40m. Powierzchnia stropowa tych utworów zalega na głębokości od 128 – 160m. Wody oligoceńskie znajdują się pod znacznym ciśnieniem hydrostatycznym – zwierciadło statyczne układa się na głębokości 13m od p.t. Parametry hydrologiczne poziomu wód oligocenskich ilustrują poniższe zestawienie wybranych ujęć tych wód :

- ujęcie miejskie zlokalizowane w północnej części miasta w dolinie rzeki Leśnej:
 - studnia o głębokości 160m i wydajności maks. 68m³/h przy depresji maks. 28M

- studnia o głębokości 160m i wydajności maks. 61,1m³/h przy depresji maks. 28,5m
 - studnia o głębokości 163,5m i wydajności maks. 78m³/h przy depresji maks. 30M
 - studnia o głębokości 156m i wydajności maks. 81,5m³/h przy depresji 32,6m
- teren po byłym Hajnowskim Przedsiębiorstwie Suchej Destylacji Drewna:
- studnia o wymiarach ae = 40m³/h przy depresji s = 41m
 - studnia o wymiarach ae = 80m³/h przy depresji s = 41,2m
 - studnia o wymiarach ae = 120m³/h przy depresji s = 13–20m

Podstawowe źródło ujmowania wód podziemnych dla celów użytkowych na terenie miasta stanowią także poziomy wodonośne międzymorenowe występujące w obrębie utworów czwartorzędowych. Warstwę wodonośną występującą na zmiennych głębokościach stanowią piaski i żwiry. Poziomy te charakteryzują się zróżnicowaną zasobnością i zasięgiem przestrzennym oraz głębokością zalegania. Występują zazwyczaj na głębokościach 30m; 55m; 85m; i znajdują się pod znacznym ciśnieniem - stabilizują się na głębokościach 3,5; 8,0 i 9,0 od p.t. wydajność tych wód na przykładzie ujęcia Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej przedstawia się jak niżej:

- st. o wydajności a = 30l/h przy depresji s = 13,1m
- st. o wydajności a = 20l/h przy depresji s = 13,5m
- st. o wydajności a = 60l/h przy depresji s = 12,6m

Ponadto na terenie miasta znajduje się szereg studni głębinowych stanowiących zakładowe ujęcia wody o parametrach ogólnie podobnych (zbliżonych) do w/w. Reasumując należy podkreślić, że zaopatrzenie ludności w dobrą wodę pitną powinno odbywać się w oparciu o ujmowanie wód z głębokich poziomów czwartorzędu a najlepiej z osadów oligoceńskich trzeciorzędu.

6.5. Fauna i flora.

Teren objęty opracowaniem w chwili obecnej nie jest zainwestowany, porośnięty niską roślinnością trawiastą, miejscowo spotykamy drzewostan wysoki. Teren objęty opracowaniem był kiedyś zainwestowany jako teren przemysłowy (obiekty Spółdzielni Mleczarskiej w Hajnówce, m.in. teren stacji paliw i zaplecze na pojazdy i sprzęt mechaniczny). Od kilkunastu lat teren jest nieużytkowany, zatracił swoje przeznaczenie, a istniejące poprzednio zainwestowanie w wyniku nieużytkowania zdegradowało się.

Na tym obszarze znajduje się niska roślinność trawiasta oraz nie wielkie enklawy drzewostanu wysokiego. Głównie na tym terenie można spotkać sosnę, świerk oraz samosiewy klonu. Na terenie opracowania spotkamy ptaki typowe dla terenów zabudowanych: wróble, kawki, wrony, pliszki.

Sąsiedztwo stanowią głównie tereny rolne porośnięte roślinnością trawiastą, miejscowo występują zakrzaczenia. Od północy teren opracowania graniczy z istniejącym Aresztem Śledczym w Hajnówce. Od zachodu z terenami przemysłowymi.

6.6. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.

W przypadku odstąpienia od realizacji niniejszego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie nastąpi żadna zmiana na terenie opracowania, nadal będą obowiązywać istniejące miejscowe plan zagospodarowania przestrzennego dla tego terenu, uchwalone uchwałą Nr XXXVIII/228/06 Rady Miasta Hajnówka z dnia 25 października 2006r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Hajnówka Obszar 2 „Hajnówka – Południe”.

W obowiązującym MPZP teren opracowywany oznaczony jest symbolami 2.15 ZN - tereny zieleni. W obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Hajnówka, uchwalonego Uchwałą Nr XXX/182/05 Rady Miasta Hajnówka z dnia 30 listopada 2005r., zmienionego Uchwałą Rady Miasta Hajnówka Nr VII/44/11 z dnia 25 maja 2011r., oraz Uchwałą Nr XXXV/258/14 z dnia 9 kwietnia 2014r., oraz Uchwałą Nr XVII/125/16 z dnia 18 lipca 2016r. - tereny mają przeznaczenie na tereny produkcyjno-usługowe P/U i tereny zieleni ZP.

W nowo powstałym planie niewielka część terenu opracowania zachowa swoje funkcje (tereny zieleni ZP), pozostałe tereny zostaną przeznaczone pod zabudowę produkcyjno-usługową P/U

i pod drogę dojazdową KDW.

7. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.

Na terenie wskazanym opracowaniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnie z *Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. (Dz.U.2016.71) w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko*, powstanie zabudowa produkcyjno-usługowa.

Zgodnie z w/w rozporządzeniem:

- §3.1 pkt 52) : *zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:*

a) *0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,*

b) *1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a*

- *przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęłą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia;*

Teren przeznaczony pod zabudowę produkcyjno-usługową P/U posiada powierzchnię ok. 1,3189 ha, przy czym planowana nowa zabudowa nie może przekroczyć maksymalnie 70 % powierzchni terenu przeznaczonego pod zabudowę (t.j. do 0,92323 ha).

Teren przeznaczony pod drogę dojazdową posiada powierzchnię ok. 0,0431 ha. Teren oznaczony symbolem KDW w projektowanym miejscowy planie zagospodarowania przestrzennego.

Teren przeznaczony pod zieleni urządzoną posiada powierzchnię ok. 0,0431 ha. Teren oznaczony symbolem ZP w projektowanym miejscowy planie zagospodarowania przestrzennego.

8. Problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu.

Teren analizowany jest mało atrakcyjny przyrodniczo. Teren objęty planem znajduje się poza granicami Obszaru Chronionego Krajobrazu „Puszcza Białowieska” wyznaczonym Uchwałą Nr XXIII/203/16 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 21 marca 2016r. (Dz. Urz. Woj. Podl. z 2016r., poz.1504) w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu "Puszcza Białowieska" oraz poza granicami Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków (OSO) „Natura 2000” Puszcza Białowieska (PLC200004), wyznaczonego rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. nr 25, poz. 133, z późn.zm.), oraz poza projektowanym Specjalnym Obszarze Ochrony Siedlisk (SOO) „Natura 2000”, zatwierdzonym Decyzją Wykonawczą Komisji (UE) 2015/2369 z dnia 26 listopada 2015r. w sprawie przyjęcia dziewiątego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny Dz. U. EU. L. z 2015r. Nr 338, str. 34 (*notyfikowana jako dokument nr C(2015) 8191*) (Dz.U.U.E L z dnia 23 grudnia 2015r.).

Na terenie analizowanym nie znajduje się nic, co by należało objąć szczególną ochroną, dlatego też na tym terenie nie występują szczególne problemy związane z ochroną środowiska.

Na etapie budowy nowej zabudowy oraz późniejszego ich użytkowania może nastąpić wzrost hałasu oraz zanieczyszczenia powietrza w wyniku dostarczania materiałów budowlanych (samochody dostawcze), prowadzonych prac budowlanych (materiały sypkie roznoszone przez wiatr) oraz na etapie użytkowania budowy w wyniku ruchu samochodów (osób) korzystających z powstałych usług. Nieznaczny wzrost hałasu nie powinien mieć znaczącego wpływu na środowisko.

Teren objęty planem znajduje się poza obszarami chronionymi t.j.:

- 1) poza granicami Obszaru Chronionego Krajobrazu „Puszcza Białowieska” wyznaczonym Uchwałą Nr XXIII/203/16 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 21 marca 2016r. (Dz.

Urz. Woj. Podl. z 2016r., poz.1504) w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu "Puszcza Białowieska" - planowane zmiany MPZP nie kolidują z ustaleniami ochronnymi dla tego obszaru określonymi w w/w rozporządzeniach.

- 2) poza granicami Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków (OSO) „Natura 2000” Puszcza Białowieska (PLC200004), wyznaczonego rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. nr 25, poz. 133, z późn.zm.), oraz poza projektowanym Specjalnym Obszarze Ochrony Siedlisk (SOO) „Natura 2000”, zatwierdzonym Decyzją Wykonawczą Komisji (UE) 2015/2369 z dnia 26 listopada 2015r. w sprawie przyjęcia dziewiątego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny Dz. U. EU. L. z 2015r. Nr 338, str. 34 (*notyfikowana jako dokument nr C(2015) 8191*) (Dz.U.UE L z dnia 23 grudnia 2015r.)
- 3) poza obszarem Rezerwatu Krajobrazowego im. prof. W. Szafera,
- 4) poza obszarem węzłowym GKPN-2 Puszcza Białowieska, stanowiącym istotny element przestrzennej struktury spójności ekologicznej Natura 2000.

Planowana zmiana Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie koliduje z ustaleniami ochronnymi dla w/w obszarów i oraz nie pogarsza stanu siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także nie wpłynie negatywnie na gatunki dla których ochrony został wyznaczony w/w obszar.

Analizując planowane zmiany MPZP pod kątem jego oddziaływania na środowisko oraz uwzględniając łączne uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.2018.2081 t.j. z późn.zm.), w odniesieniu do oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 tj.: rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia z uwzględnieniem skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności skumulowanie oddziaływania przedsięwzięcia z innymi przedsięwzięciami, wykorzystanie zasobów naturalnych, emisji i występowania innych uciążliwości, ryzyka powstania poważnej awarii, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, usytuowanie przedsięwzięcia z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych, rodzaj i skalę możliwego oddziaływania przedsięwzięcia w szczególności zasięg oddziaływania na obszar geograficzny i liczbę ludności, poszczególne elementy przyrodnicze, wielkość i złożoność oddziaływania z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej - stwierdzono, że w/w zmiany MPZP nie spowodują pogorszenia stanu środowiska, nie wpłyną negatywnie na zdrowie ludzi oraz na obszar Natura 2000, Obszar Chronionego Krajobrazu „Puszcza Białowieska”, obszar Rezerwatu Krajobrazowego im. prof. W.Szafera, oraz na obszar węzłowy GKPN-2 Puszcza Białowieska.

Obszar objęty zakresem projektu zmiany Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego położony jest:

- 1) poza obszarami leśnymi objętymi ochroną i nie będą w żaden sposób oddziaływać na istniejące kompleksy leśne objęte ochroną,
- 2) przy dolinie rzeki Leśnej Prawej – oczyszczone ścieki będą usuwane do rzeki poprzez system kanalizacji sanitarnej i oczyszczalnię, z uwagi na oczyszczenie ścieków nie będzie to stanowiło zagrożenia dla środowiska,
- 3) poza obszarami przyległymi do użytków ekologicznych i nie będzie w żaden sposób na nie oddziaływać,
- 4) poza obszarami przy istniejących pomnikach przyrody i nie będzie w żaden sposób na nie oddziaływać.

Teren objęty zmianą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta znajduje

się na terenach silnie zurbanizowanym, na terenie miasta, objętym obecnie istniejącymi zapisami planistycznymi. Zmiany MPZP – dotyczą zmian obecnie obowiązujących zapisów w dostosowaniu do nowego zapotrzebowania. Na terenie nie znajduje się nic, co by należało objąć szczególną ochroną, dlatego też - nie występują szczególne problemy związane z ochroną środowiska.

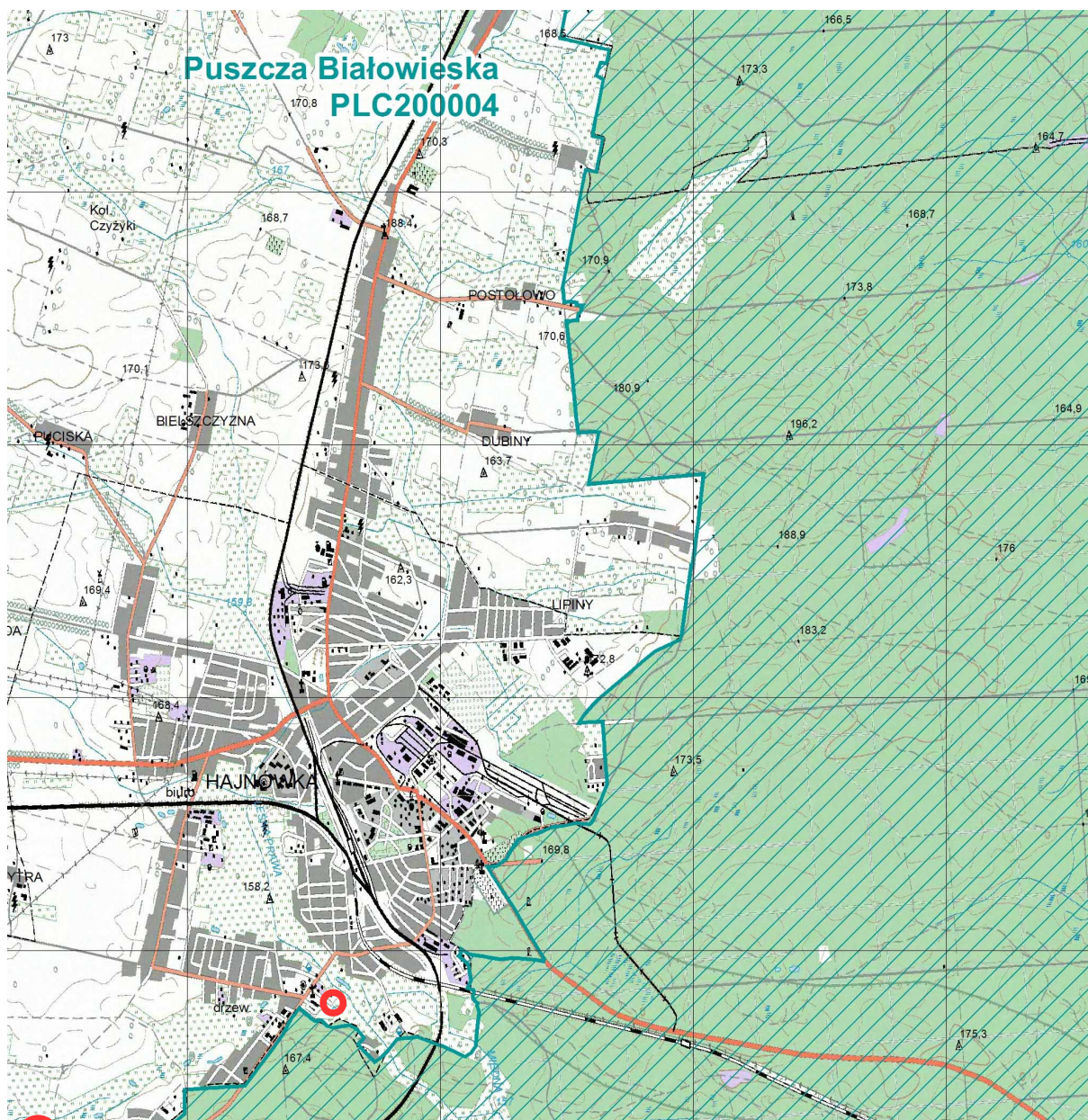
Z uwagi na istniejący stan zagospodarowania terenu, oraz planowane nowe zagospodarowanie – nie przewiduje się ujemnego wpływu na istniejące otoczenie t.j. na lasy i obszary chronione prawem.

9. Ochrona środowiska ustanowiona na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.

Teren objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego znajduje się poza Obszarem Chronionego Krajobrazu „Puszcza Białowieńska”.

Na opisywanym obszarze nie znajdują się żadne cenne zasoby przyrodnicze. Analizowany teren charakteryzuje się słabymi walorami krajobrazowymi.

Teren również znajduje się poza obszarami specjalnej ochrony ptaków i siedlisk Natura 2000. Najbliższym obszarem specjalnej ochrony ptaków i siedlisk jest „Puszcza Białowieńska” (kod obszaru PLC200004).

○ – teren objęty zmianą Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Hajnówka
Rys. Wyrys z Obszarów Specjalnej Ochrony Ptaków i Siedlisk Natura 2000.

Obszar obejmuje polską część Puszczy Białowieskiej w granicach zwartego kompleksu leśnego. Dominujący i najbardziej typowy krajobraz tego obszaru stanowią płaskie równiny gliniastej moreny dennej (40,5% powierzchni, 145-165m n.p.m.), gdzie przeważają gleby brunatne, płowe i opadowoglejowe, pokryte lasami liściastymi, głównie grądami *Tilio-Carpinetum*. Silny związek przestrzenny z łąkami i torfowiskami jest przyczyną przewagi wilgotnych lasów grądowych. Dużej mozaikowości i różnorodności siedlisk odpowiada wysoki stopień różnorodności biologicznej oraz duży udział starodrzewów i drzewostanów naturalnych. Krajobraz równin akumulacji biogenicznej (17,5% pow.) tworzą lasy łąkowe, głównie jesionowołoszowe, zajmujące podmokłe dolinki o charakterze denudacyjno-erozyjnym, z czarnymi ziemiami, glebami murszowymi i glejowymi, z okresowym lub stałymi ciekami. Większe płaty łąg znajdują się we wszystkich większych dolinach rzecznych na terenie Puszczy: Narewki, Hwoźnej, Łutowni, Leśnej. Zatorfione fragmenty dolin rzecznych oraz zabagnione obniżenia terenu, o genezie wytopiskowej, stanowią siedliska subborealnych świerczyn na torfie, brzezin bagiennych (bielu) oraz bagiennych lasów sosnowo-brzozowych i olsów. Wylesione i użytkowane rolniczo fragmenty dolin rzecznych i innych podtopionych obniżen są obecnie pokryte szuwarami trzcinowymi i turzycowymi, łąkami wilgotnymi i ziołoroślami, rzadziej łąkami kośnymi. Wzdłuż dawnych koryt rzecznych i starorzeczy występują zaroślowe zbiorowiska wierzbowe. Krajobrazy grądów ciepłolubnych i borów mieszanych na piaszczysto-żwirowych wzniesieniach i falistych terenach moreny ablacyjnej stanowią drugą co do wielkości jednostkę krajobrazową w Puszczy (30,7% pow.). Są to obszary wododziałowe (160-190m n.p.m.), wyniesione przeciętnie 10-15m ponad przyległe tereny moreny dennej. Obszary te charakteryzuje dominacja mezotroficznych odmian gleb brunatnoziemnych przy znaczącej obecności gleb bielicoziemnych. Głębokie zaleganie wód gruntowych i stosunkowo niewielkie zróżnicowanie warunków siedliskowych jest powodem znacznej homogeniczności krajobrazów. Lokalnej obecności substratów węglanowych w kulminacjach terenu towarzyszy występowanie reliktowych odmian eutroficznych grądów wysokich i świetlistych dąbrów. Zbiorowiska leśne charakteryzuje występowanie bogatej i oryginalnej flory. Na obrzeżach lasów i terenach otwartych są obecne murawy kserotermiczne z zespołami rzadkich i chronionych gatunków roślin. Są to krajobrazy stosunkowo najbardziej przekształcone w Puszczy, towarzyszy im rozbudowana sieć komunikacyjna, obecność nasypów drogowych i kolejki leśnej oraz żwirowni. Obszary te cechuje najmniejszy udział starodrzewów i jednocześnie największa powierzchnia drzewostanów zmienionych, w tym wtórnych drzewostanów brzozowych. Oligotroficzne krajobrazy borów sosnowych na równinach piasków eolicznych i wydmach tworzą niewielkie płaty w obrębie wysoczyzn morenowych (11,3% pow.). Największą powierzchnię zajmują wilgotne bory czernicowe z glebami bielcowymi i glejobielicami. Na siedliskach świeżych i na wydmach występują sosnowe bory brusznicowe, sporadycznie bory chrobotkowe. W obniżeniach międzywydmowych i w nieckach deflacyjnych z płytkimi torfami wysokimi, obecne są bory bagiennie, rzadziej bezleśne torfowiska wysokie.

Ostoja ptasia o randze europejskiej E 31. Obejmuje Białowieski Rezerwat Biosfery. Gniazduje tu około 240 gatunków ptaków. Występuje co najmniej 45 gatunki ptaków z Załącznika I Dyrektywy Rady 79/409/EWG, 12 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK).

Kompleks Puszczy Białowieskiej stanowi relikwiny pierwotnych krajobrazów leśnych na starogłacialnych wysoczyznach morenowych, które dominowały w przeszłości na Nizinach Środkowopolskich i Północnopodlaskich. Jest to typ lasu niżowego właściwego dla strefy borealno-nemoralnej. W stosunku do innych obszarów leśnych Polski i Europy, puszczański i relikwiny charakter lasów podkreśla znaczny udział drzewostanów ponad stuletnich naturalnego pochodzenia, o zróżnicowanej strukturze warstwowej. Około 80 % obszaru zajmują rodzaje siedlisk leśnych ujęte w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Stwierdzono tu również płaty nieleśnych rodzajów siedlisk z tego załącznika. Łącznie stwierdzono tu 12 rodzajów siedlisk z Załącznika I. Duży udział drzew starych i martwego drewna jest powodem występowania bogatej fauny bezkręgowców, zwłaszcza owadów saproksylicznych. Znaczna liczba tych gatunków należy do rzadkich w skali całej Europy. Dla niektórych gatunków bezkręgowców Puszcza jest jedynym lub jednym z niewielu aktualnie potwierdzonych miejsc występowania w Polsce. Występuje tu 39 gatunków zwierząt umieszczonych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Bardzo dobrze jest

reprezentowana fauna ssaków, która obejmuje łącznie 58 gatunków (72% fauny Polski niżowej). Puszcza ma istotne znaczenie dla ochrony dużych drapieżników - wilka i rysia. Jest także najważniejszą w Polsce ostoją żubra. Najnowszy katalog fauny puszczańskiej zawiera prawie 11000 gatunków (40% gatunków krajowych). Szacuje się, że jest to około połowy wszystkich potencjalnych gatunków zwierząt w Puszczy. Flora roślin naczyniowych, która należy do najlepiej poznanych i jej lista jest prawie kompletna, liczy prawie 1020 gatunków. Stanowi to połowę gatunków roślin naczyniowych Polski niżowej. Spośród nich 3 gatunki roślin znajduje się w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Występują tu stanowiska kilkunastu gatunków storczykowatych i innych zagrożonych gatunków roślin. Ponadto stwierdzono obecność 325 gat. porostów, ok. 260 gat. mchów i 1200 gat. grzybów wielkoowocnikowych. Indywidualność przyrodnicza Puszczy Białowieskiej, jej znaczenie w zachowaniu różnorodności biologicznej oraz znaczenie jako obszaru badań modelowych nad funkcjonowaniem naturalnych ekosystemów leśnych, znalazły uznanie m.in. w powołaniu "Rezerwatu Biosfery" obejmującym obszar Białowieskiego Parku Narodowego oraz w ustanowieniu w 1992 r. pierwszego w Europie transgranicznego "Obiektu Dziedzictwa Światowego" (obejmującego teren BPN oraz przyległego rezerwatu ścisłego Białoruskiego Państwowego Parku Narodowego "Bielowieżskaja Puszcza"). Projektowane jest rozszerzenie Rezerwatu Biosfery Puszcza Białowieska (obejmującego obecnie teren Białowieskiego Parku Narodowego) ma całą Puszcę.

Zagrożenie dla przedmiotów ochrony w obszarze Natura 2000 „Puszcza Białowieska” mogą stanowić: presja urbanizacyjna na polany puszczańskie, zarastanie dolin rzecznych, zaniechanie koszenia łąk na polanach śródleśnych lub ich niewłaściwe zagospodarowanie, zarastanie składnic drewna, zaniechanie wypasu na polanach śródleśnych, intensyfikacja gospodarki łąkarskiej, w tym nawożenie i podsiewanie, zarastanie otwartych powierzchni ze szczodrzeńcem, zanieczyszczenia wód Leśnej i Narewki, obniżenie poziomu wód gruntowych Puszczy Białowieskiej, przekształcanie starorzeczy w stawy rybne, zarastanie starorzeczy, ograniczenie powierzchni i rozdrobnienie starych drzewostanów, pozyskanie drewna w borach, brzezinach i świerczynach bagiennych, niedostateczna ilość żywych drzew dziuplastych, usuwanie próchnowisk i chemiczne zabezpieczanie wnętrza starych drzew przed owadami i grzybami, usuwanie zamierających i martwych świerków i sosen oraz zamierających drzew liściastych, zalesianie naturalnie powstających luk, zarastanie płątów świetlistej dąbrowy, zacienianie stanowisk sasanki otwartej, potencjalne niszczenie roślinności przy zrywce, przypadkowe niszczenie stanowisk roślin przy pracach leśnych, gradzenie upraw leśnych siatką drucianą, potencjalne nadmierna eksploatacja łowiecka populacji sarny, jeleni i dzików, kłusownictwo, potencjalny odłów chrząszczy i motyli przez kolekcjonerów, inwazyjne metody badawcze, zarastanie i osuszanie miejsc rozrodu kumaka nizinnego i traszki grzebieniastej, likwidacja lub przebudowa przyzagrodowych piwnic ziemnych we wsiach puszczańskich grozi utratą kryjówek dziennych i zimowych mopka.

10. Charakterystyka rozwiązań alternatywnych zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonywania oceny prowadzącej do tego wyboru, w tym także wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków technik lub luk we współczesnej wiedzy.

„Prognoza oddziaływania na środowisko” sporządzana była równolegle z opracowywanym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Hajnówka – dla terenów położonych w rejonie ul. Waeszawskiej, przeznaczony pod zabudowę produkcyjno-usługową, pod teren zieleni i pod drogę dojazdową.

Zespoły autorskie przygotowujące oba te dokumenty ściśle ze sobą współpracowały przy wyborze konkretnych rozwiązań projektowych. Zastosowanie takiej metody dla opracowania pozwoliło na przyjęcie rozwiązań przestrzennych, które w dużym stopniu pozwoliły na uniknięcie znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądanego i optymalnego kierunku działań. Z tych względów przygotowanie oddzielnej propozycji planistycznych rozwiązań alternatywnych uznano za zbędne i nie wnoszące nic nowego do projektu planu. Dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego trudno zdefiniować trudności w

jego przygotowaniu, które miałyby wynikać z niedostatków techniki lub braków współczesnej wiedzy. Eksploatacja wszelkich inwestycji, zarówno nowo wprowadzanych, jak i modernizowanych, jest ściśle związana z wdrażaniem nowoczesnych z punktu widzenia współczesnej wiedzy oraz bezpiecznych dla środowiska i zdrowia ludzi rozwiązań technologicznych. Jak nowoczesne i bezpieczne dla środowiska są to rozwiązania technologiczne rozstrzygną dopiero „raporty” wykonywane na poziomie realizacji inwestycji.

Prognoza jest opracowaniem opartym głównie na bazie posiadanych materiałów zgromadzonych do planu.

11. Określenie i ocena skutków dla środowiska wynikających z projektowanego przeznaczenia terenu oraz skutków realizacji ustaleń planu na elementy środowiska.

Realizacja ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spowoduje tylko pewne zmiany poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego na terenie objętym zmianą.

W celu minimalizacji i ograniczenia negatywnych oddziaływań, winny być przewidziane stosowne rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne. Rozwiązania te powinny równoważyć negatywne oddziaływania o korzyści ekonomiczne.

W związku z realizacją ustaleń zawartych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego prognozuje się następujące zmiany w środowisku przyrodniczym:

- na terenie objętym planem ulegnie przemieszczeniu warstwa gleby wraz z wykształconą biocenozą (w miejscu rozbudowy oczyszczalni),
- na terenie opracowywanym nie nastąpi zmiana sposobu użytkowania gruntów – teren objęty opracowaniem był kiedyś zainwestowany jako teren przemysłowy (obiekty Spółdzielni Mleczarskiej w Hajnówce, m.in. teren stacji paliw i zaplecze na pojazdy i sprzęt mechaniczny). Od kilkunastu lat teren jest nieużytkowany, zatracił swoje przeznaczenie, a istniejące poprzednio zainwestowanie w wyniku nieużytkowania zdegradowało się.

11.1. Różnorodność biologiczna.

Różnorodność biologiczna odnosi się do liczby gatunków, jak również zróżnicowania w obrębie gatunków, które żyją na jakimś terenie lub w określonym ekosystemie. Utrata bioróżnorodności może w poważnym stopniu ograniczyć zdolność ekosystemu lub gatunku do skutecznego reagowania na nagły stres, taki jak np. susza lub choroba.

Analiza warunków przyrodniczych na omawianym obszarze pozwala na sformułowanie tezy o oddziaływaniach co do ograniczeń rozwoju poszczególnych gatunków w ukształtowanych ekosystemach.

Teren objęty opracowaniem był kiedyś zainwestowany jako teren przemysłowy, od kilkunastu lat teren jest nieużytkowany, zatracił swoje przeznaczenie.

11.2. Ludzie.

Projektowane zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów przeznaczonych pod zabudowę produkcyjno-usługową oraz teren obsługi komunikacji w południowej części miasta Hajnówka nie spowodują ujawnienia się negatywnych oddziaływań na ludzi. W pobliżu planowanych inwestycji nie występują tereny mieszkaniowe.

Nieznacznie zwiększony hałas w wyniku możliwych prac budowlanych będzie to oddziaływanie bezpośrednie, krótkoterminowe, chwilowe.

11.3. Zwierzęta i rośliny.

Zgodnie z art. 127 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku – Prawo ochrony środowiska Ochrona zwierząt oraz roślin polega na :

1. zachowaniu cennych ekosystemów, różnorodności biologicznej i utrzymaniu równowagi przyrodniczej,

2. *tworzeniu warunków prawidłowego rozwoju i optymalnego spełnienia przez zwierzęta i roślinność funkcji biologicznej w środowisku,*
3. *zapobieganiu lub ograniczaniu negatywnych oddziaływań na środowisko, które mogłyby niekorzystnie wpłynąć na zasoby oraz stan zwierząt i roślin,*
4. *zapobieganiu zagrożeniom naturalnych kompleksów i tworów przyrody.”*

Stan szaty roślinnej i zwierząt jest na danym terenie wyrazem funkcjonowania środowiska przyrodniczego.

Tereny przeznaczone pod zabudowę produkcyjno-usługową są nie zabudowane,

Teren objęty opracowaniem był kiedyś zainwestowany jako teren przemysłowy (obiekty Spółdzielni Mleczarskiej w Hajnówce, m.in. teren stacji paliw i zaplecze na pojazdy i sprzęt mechaniczny). Od kilkunastu lat teren jest nieużytkowany, zatracił swoje przeznaczenie, a istniejące poprzednio zainwestowanie w wyniku nieużytkowania zdegradowało się. Planowana jest nowa zabudowa, dlatego w wyniku inwestycji na tych terenach nastąpi usunięcie roślinności (samosiewów) w miejscu posadowienia nowej zabudowy.

Posadowienie nowej zabudowy i usunięcie istniejącej roślinności będzie to oddziaływanie bezpośrednie, długotrwałe, stałe.

11.4. Woda

Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych została w ustaleniach planu docelowo ustalona przez konieczność odprowadzenia ścieków do sieci kanalizacji sanitarnej.

W pobliżu terenu objętego opracowaniem istnieje infrastruktura techniczna w postaci sieci wodociągowej oraz systemu kanalizacji sanitarnej i deszczowej, więc zagrożenie wód powierzchniowych czy też podziemnych ze strony ścieków bytowych nie występuje.

Jedynym zagrożeniem na tym terenie może być jakaś nie przewidziana awaria systemu kanalizacji sanitarnej i przedostanie się ścieków bytowych do gleby i wód gruntowych.

11.5. Powietrze

Zgodnie z art. 85 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku – Prawo ochrony środowiska „Ochrona powietrza polega na zapewnieniu jak najlepszej jego jakości, w szczególności przez:

- 1) *utrzymanie poziomów substancji w powietrzu poniżej dopuszczalnych dla nich poziomów lub co najmniej na tych poziomach;*
- 2) *zmniejszanie poziomów substancji w powietrzu co najmniej do dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane;*
- 3) *zmniejszanie i utrzymanie poziomów substancji w powietrzu poniżej poziomów docelowych albo poziomów celów długoterminowych lub co najmniej na tych poziomach.”*

Podstawową przyczyną zanieczyszczenia powietrza jest emisja różnych substancji powstających w procesach spalania paliw. Największą rolę w zanieczyszczeniu powietrza odgrywają: dwutlenek siarki, dwutlenek azotu, tlenek i dwutlenek węgla, pyły i węglowodory oraz tzw. pylenie wtórne powodowane przez wiatry, unoszące pył z powierzchni ziemi w okresach suchych.

Na poziomie lokalnym, czyli na poziomie tworzenia nowego ładu przestrzennego przedmiotowego terenu, realizacja ochrony powietrza polega na ograniczeniu powstania nowych zanieczyszczeń, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, przy uwzględnieniu lokalnych walorów i wrażliwości środowiska.

Art. 72, ust. 1 *Ustawy – Prawo ochrony środowiska*, tworzy obowiązek uwzględniania potrzeb w zakresie ochrony powietrza w miejscowy planie zagospodarowania przestrzennego.

Nie przewiduje się przekroczenia wartości zawartych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 roku w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U.2012.1031).

Może nastąpić niewielkie zanieczyszczenie powietrza w wyniku ruchu samochodu poprzez dojazdy do planowanych obiektów. Będzie to oddziaływanie krótkoterminowe, chwilowe.

11.6. Powierzchnia ziemi.

Gleba jest bardzo istotnym elementem środowiska przyrodniczego, pełni szereg kluczowych funkcji środowiskowych, społecznych i ekonomicznych istotnych dla życia. Z gleby rolnictwo i leśnictwo czerpie wodę i składniki pokarmowe. Gleba jest jednocześnie najważniejszym elementem rolniczej przestrzeni produkcyjnej. Aby gleba mogła spełniać swoje funkcje konieczne jest utrzymanie jej w dobrym stanie.

W *Ustawie z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych* określono zasady ochrony gleb, m. in. ograniczanie przeznaczenia ich na cele nierolnicze i nieleśne, zapobieganie procesom degradacji i dewastacji oraz rekultywację gruntów.

Projektowane ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przyczynią się na tym terenie do przekształcenia gruntów w miejscach prowadzonych budowli.

Realizacja inwestycji przyczyni się do przekształceń powierzchni ziemi, w miejscach powstania planowanych inwestycji.

Niewielkie przekształcenia terenu w miejscu posadowienia nowej zabudowy, będzie to oddziaływanie bezpośrednie, długoterminowe.

11.7. Krajobraz.

Teren objęty opracowaniem planu, charakteryzuje się średnimi walorami krajobrazu. Położony jest poza obszarami objętymi ochroną na mocy ustawy o ochronie przyrody.

Realizacja inwestycji na terenie wskazanym opracowaniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wpłynie negatywnie na walory krajobrazowe terenu. Teren znajduje się na uboczu miasta.

W krajobrazie pojawia się nowe obiekty, będzie to oddziaływanie bezpośrednie długoterminowe.

11.8. Klimat.

Klimat określony jest w literaturze jako stan atmosfery, wyrażony w wartościach średnich poszczególnych elementów meteorologicznych na okres wieloletni. W skali lokalnej na warunki klimatyczne decydujący wpływ ma: rzeźba terenu, pokrycie i użytkowanie terenu, obecność zbiorników wodnych, terenów podmokłych i zabagnionych. Klimat jest elementem środowiska, który sam w sobie nie stanowi zagrożenia dla środowiska przyrodniczego, za wyjątkiem niektórych zjawisk określanych jako katastrofy.

Planowane ustalenia przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu nie spowodują zmian mikroklimatu dla omawianego terenu.

11.9. Zasoby naturalne.

Surowce, które człowiek czerpie ze środowiska przyrodniczego dla swoich potrzeb, nazywamy zasobami naturalnymi Ziemi, których głównym źródłem są: litosfera, hydrosfera, biosfera i atmosfera.

Ze względu na warunki powstawania surowce naturalne dzielimy na nieorganiczne: powietrze atmosferyczne, surowce mineralne, gleby i wody (z mineralnymi), oraz organiczne: rośliny i zwierzęta lądowe, wód śródlądowych i morskich.

Planowane ustalenia przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wpłynie negatywnie na zasoby naturalne tego terenu.

11.10. Zabytki.

Na terenie objętym miejscowym planem zagospodarowania nie występują zabytki, również w bezpośrednim sąsiedztwie nie znajdują się cenne zabytki przyrodnicze czy kulturowe.

11.11. Dobra materialne.

Realizacja dokumentu nie wpłynie negatywnie na dobra właścicieli działki objętej miejsco-

wym planem zagospodarowania przestrzennego oraz właścicieli terenów sąsiednich.

Od północy teren opracowania graniczy z istniejącym Aresztem Śledczym w Hajnówce. Od zachodu z terenami przemysłowymi.

12. Rozwiązania eliminujące lub ograniczające prognozowane negatywne oddziaływanie na środowisko.

Podstawą w planowaniu rozwoju społeczno-gospodarczego winna być strategia ukierunkowana na unikanie powodowania szkód w środowisku, a nie strategia nastawiona na likwidację skutków degradacji środowiska.

Mając na uwadze zasadę zrównoważonego rozwoju – uznając za priorytet zachowanie wartości środowiska przyrodniczego, a jednocześnie racjonalne inwestowanie dla potrzeb lokalnej społeczności – w celu ograniczenia prognozowanych oddziaływań na środowisko wynikających z przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zachodzi potrzeba uwzględnienia rozwiązań eliminujących lub ograniczających te oddziaływania, a w szczególności:

- realizacja przedsięwzięć wymienionych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U.2016.71) wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia o której mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony Środowiska (Dz.U.2018.799 j.t., z późn. zm.),
- należy zabezpieczyć odpływ wód opadowych w sposób chroniący teren przed erozją wodną oraz przed zaleganiem wód opadowych,
- w zakresie ochrony wód powierzchniowych i gruntowych ustala się obowiązek odprowadzania ścieków z całego terenu do kanalizacji sanitarnej,
- zakłada się gospodarkę odpadami stałymi w oparciu o miejskie służby oczyszczania. Gromadzenie odpadów w pojemnikach (w wydzielonych miejscach) w terenach, gdzie te odpady powstają, w tym na poszczególnych działkach, z możliwością selektywnej zbiórki odpadów, okresowy wywóz odpadów na podstawie stosownych umów, na składowisko zgodnie z zasadami utrzymania czystości i porządku w mieście, wynikającymi ze stosownych przepisów miejskich oraz ustawy o odpadach,
- utrzymywać minimalny wskaźnik terenów biologicznie czynnych, określony dla poszczególnych obszarów funkcjonalnych: na cele powierzchni biologicznie czynnej należy przeznaczyć nie mniej niż 10% części działki (przeznaczonej na P/U), zabudowa budynkami podlegać może nie więcej niż 70% części działki (przeznaczonej na P/U), a pozostały teren 20% nie stanowiący powierzchni biologicznie czynnej można przeznaczyć na cele lokalizowania obiektów innych niż budynki (np. na utwardzone ciągi komunikacyjne),
- zachowanie istniejącej zieleni i wprowadzenie nowych nasadzeń rodzimych gatunków, dostosowanych do warunków glebowych terenu.

13. Podsumowanie.

Przestrzeganie wyżej wymienionych założeń w projektowanym MPZP przyczyni się do minimalizacji negatywnych skutków przy realizacji tych planów na środowisko przyrodnicze.

Na terenie miasta Hajnówka znajduje się oczyszczalnia ścieków, z tego względu nie powinna wystąpić możliwość przedostania się ścieków do wód płynących czy gruntowych.

Teren objęty projektem MPZP znajduje się poza granicami Obszaru Chronionego Krajobrazu „Puszcza Białowieska” wyznaczonym Uchwałą Nr XXIII/203/16 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 21 marca 2016r. (Dz. Urz. Woj. Podl. z 2016r., poz.1504) w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu "Puszcza Białowieska" oraz poza granicami Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków (OSO) „Natura 2000” Puszcza Białowieska (PLC200004), wyznaczonego rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. nr 25, poz. 133, z późn.zm.), oraz poza projektowanym Specjalnym Obszarze Ochrony Siedlisk (SOO) „Natura 2000”, zatwierdzonym Decyzją Wykonawczą Komisji (UE) 2015/2369 z dnia 26 listopada 2015r. w sprawie przyjęcia dziewiątego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny Dz. U. EU. L. z 2015r. Nr 338, str. 34 (*notyfikowana jako dokument nr C(2015) 8191*) (Dz.U.UE L z dnia 23 grudnia 2015r.)

Opracowanie dokumentu ma na celu umożliwienie realizacji przedsięwzięć inwestycyjnych na przedmiotowym terenie. Wywołane zostało wnioskiem złożonymi przez gminę. Wzięto pod uwagę dostępność tych terenów do dróg publicznych i mediów gminnych oraz położenie w pobliżu zabudowy przemysłowej. Działania takie są podyktowane też możliwością stworzenia nowych miejsc pracy.

Przewidywane skutki ustaleń planu na środowisko, przy uwzględnieniu założeń planu, nie wpłyną negatywnie na środowisko oraz zdrowie ludzi.

Załącznik do Prognozy oddziaływania na środowisko projektu

- oświadczenie autora prognozy (odrębny plik)